

Η ΕΞΩΣΙΣ.

Μασσαλία 10 Νοεμ. 1880.

Καπουσίνος δὲν ὑπάρχουν πλέον ἐν Γαλλίᾳ ἢ μάλ-
λον ὑπάρχουν ὡς νὰ μὴν ὑπάρχουν.

Τὸ διάταγμα τῆς 29ης Μαρτίου τὸ τελευταῖον ἦτο κατὰ
τῶν ἀντιδημοκρατικῶν κτύπημα, διάταγμα καταστρέφον
ἅπασι διὰ παντός τὰ σχέδια, τοὺς πόθους, τοὺς σκοποὺς
τῶν ἁγίων τούτων πατέρων (ἴδε καὶ 'Ροῖδην).

Παράδοξον ὅμως εὑρον ἀντίστασιν οἱ τοῦ διατάγματος
ἐκτελεσταί, ἀντίστασιν οὐχὶ μεγάλην, ἀλλ' ὡς ἐκ τῆς φύ-
σεώς της, λίαν ἐνοχλητικὴν, ῥίψαν ἐν πολλὰς περιστά-
σεις τὴν ἀρχὴν εἰς φοβεράν ἀληθῶς ἀμηχανίαν.

Ἡ ἀρχὴ ἐκάστης πόλεως διέτασσε διὰ προκηρύξεως τὴν
ἐγκατάλειψιν τῶν καθιδρυμάτων τῶν κατεχομένων ὑπὸ τῶν
καπουσίνων· ἡ προκήρυξις αὕτη ἐγνωστοποιεῖ ἐπίσης, μὲ
ὀλίγον ἀστεῖον τρόπον, ὅτι ἡ πόλις εἶχε χρεῖαν τῶν κα-
θιδρυμάτων τούτων ἢ δι' ἀποθήκην δι' ἄλευρα ἢ διὰ πυρί-
τιδα ἢ καὶ δι' ἄχυρα! δηλαδὴ μὲ ἄλλους λόγους ἤθελε νὰ
τὰ χαλάσῃ μὲ τοὺς καλογήρους.

Ἡ γνωστοποίησις ὅμως αὕτη ἐναντίαν εἶχεν ἐπιρροὴν
ἐπὶ τῶν καπουσίνων· ἅμα τοῖς ἐγίνε γνωστὴ, ἐκλείσθησαν
στὰ καλὰ, ὥσπιν νὰ τοῖς ἔλεγον ὅλως τοῦναντίον· τοῦτο
ἐγένετο αἰτία δευτέρας καὶ ἐντονωτέρας διαταγῆς, ἐκ μέρους
τῶν δὲ δευτέρας καὶ ἀσφαλεστέρας κλεισούρας.

Ἦδη ἐπεριμένετο ἡ διὰ τῆς βίας ἐξώσις τῶν· ὁ κόσμος
ὅλος ἐγνώριζε τοῦτο, καὶ δὴ ἐξώθεν τῶν διαφόρων κα-
θιδρυμάτων εἶχε συσσωρευθῇ ἀπὸ τῆς 8 π. μ. πολὺ πλῆθος.

Τὸ πλῆθος τοῦτο, ὡς ἐκ τῆς ἀνυπομονησίας του, ἐφαί-
νετο ὅτι οὐδεμίαν εἶχε διάθεσιν νὰ ὑπερασπίσῃ τοὺς καλο-
γήρους, ἀπ' ἐναντίας μάλιστα λαμπρὸν ἐξέλεξε θέσιν, ἀ-
κριβὲς ἀντικρὺ τοῦ μοναστηρίου—περὶ οὗ ὁ λόγος—ὅπως
ἀπολαύσῃ ἐν ἀνέσει τὸ μετ' ὀλίγον λαμπρὰν θέαμα. Ἐνώ-
πιον ὅμως τῶν τριῶν θυρῶν, τὸ πρᾶγμα δὲν εἶχεν οὕτω
σύνταγμα γυναικῶν, ἀγριευμένων καὶ λυσσασμένων, ἔτριβε
τὸν μύστακά του, μὲ ἀπόφασιν νὰ ὑπερασπίσῃ μέχρις ἐ-
σχάτων τὴν θρησκείαν—ὡς τὴν ἀπεκάλουν. Αἱ ὁμωρελλί-
ται των ἐχρησίμευον ὡς μαγκοῦραι καὶ τὰ χεράκιά των
ἐσφίγγοντο σπασμωδικῶς, ἔτοιμα δι' ἀγγλικὴν γροθιάν.

Τὸ σύνταγμα τοῦτο συνέκειτο ἀπὸ γυναικας—ἄνδρας—
ἡλικίας 18 μέχρις 88 ἐτῶν. Αἱ τελευταῖαι αὗται εἶχον λά-
θει ὡς ἐκ τῆς συγκινήσεως ἰδιαίτερόν τι χρῶμα ὑποκιτρινο-
πράσινον, αἱ δὲ πρῶται ἐρυθροῦν ὡς τὰ περιλαϊμιά των.
Εἶχε καὶ ἀρχηγὸν ἡ γενναία αὕτη λεγέων· ἡ ἀρχηγὸς των
ἦτο γυνὴ τις ὑψηλὴ, χονδρὴ, μὲ βραχιόνας ῥωμαλέους, ἐν
ἐνὶ δὲ λόγῳ ὁ χονδρολάζαρος τοῦ Πειραιῶς μεταμορφωμέ-
νος εἰς γυναῖκα, καὶ πρὸ πάντων μὲ ἀπόφασιν σταθεράν νὰ
πολεμήσῃ ὡς ὁ ἑλληνικὸς στρατός.

Ἡ ἐννάτη ἐσήμανε, συγχρόνως δὲ τὸ ἔρρυθμον ἠκούσθη
τῶν χωροφυλάκων βῆμα.

Τὸ πλῆθος ἐκινήθη ὀλίγον, συνεσφίχθη καὶ ἀνέμενε τὴν
πραγικοκομικὴν σκηνήν.

Ἡ γυναικεῖα λεγέων ἐξ ἐναντίας, ἡτοιμάσθη ὅπως ὑ-
περασπίσῃ τὴν εἴσοδον.

Οἱ στρατιῶται παρετάχθησαν μεταξὺ τοῦ πλῆθους καὶ
τῶν γυναικῶν.

Ὁ διεθυντὴς τῆς ἀστυνομίας ὅστις ἐφθασε συγχρόνως μὲ
τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν, διηυθύνθη πρὸς τὴν φρουρουμέ-
νῃν θύραν· πρὶν ὅμως πατήσῃ τὸν πόδα του εἰς τὴν πρῶ-
την κλίμακα καὶ ἰδοὺ ἡ χονδρὴ γυνὴ ἵσταται ἐνώπιόν του

ἀτρόμητος. Τὸ πλῆθος ἐξερράγη εἰς γέλωτας τὴν στιγμὴν
αὕτην· δεκαοκταεῖς κόρη ῥίπτει μανιωδῶς τὴν ὁμπρῆλλαν
της κατὰ τοῦ πλῆθους, ἐκδικουμένη οὕτω τὸν γέλωτά του.
Ὁ διεθυντὴς, ὅστις καὶ αὐτός, μόλις ἐκράτει τὸν γέλωτά
του ἐσπρώξεν ὀλίγον τὴν γυναῖκα, ὅπως διέλθῃ ὁμπρῆλλιά
ὅμως ἰσχυρὰ τοῦ ἀπέκοψε τὸν γέλωτα, συγχρόνως δὲ τὸ
καπέλλον του ἐκυλίσθη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ.

Διὰ νὰ ἐννοήσῃς ὅποιαν ἔκαμεν ἐντύπωσιν τοῦτο, πρέπει
νὰ προγυωρίζῃς τὴν σεβαστὴν θέσιν ἣν κατέχει ὁ Δούκας
οὗτος ἐπὶ τῆς μεγαλοπόλεως ταύτης.

Ὁ Διεθυντὴς ὠργισμένος καταβαίνει τὴν κλίμακα, δια-
τάσσει συγχρόνως τοὺς στρατιώτας νὰ διαλύσουν τὸν γυ-
ναϊκεῖον τοῦτον συρφετόν.

Οἱ στρατιῶται ἀναβαίνουν τὰς κλίμακας χαμογελῶντες,
αἱ δὲ γυναῖκες οὔτε πάσσο ἀπὸ τὴν θέσιν των. Τσουκρα-
νίες, νυχλῆς, τσιμπιές, φτυσιές καὶ τέλος ἡ νόστιμες τῶν
γυναικῶν βρυσῆς ἐφερον τοὺς δυστυχεῖς Σταυρωτῆδες, οἵτινες
δὲν ἔκαμον ἄλλο παρὰ νὰ σπρώχνουν, εἰς φοβεράν ἀληθῶς
ἀμηχανίαν, ὀλίγον δὲ ἔλειψε νὰ τὸ στρίψουν διὰ τὴν κα-
ζέραν. Εἰς τὴν μίαν ἄκραν ἐβλεπέ τις γραῖας τραβοῦσας
τὸν μύστακα στρατιώτου τινός, εἰς τὴν ἄλλην νέαν κόρην
συνδιαλεγομένην τρυφερῶς μετ' ἐνός τὸν ὁποῖον θὰ ἐγνώ-
ριζε πρὸ τῆς μάχης, εἰς δὲ τὸ μέσον ὁμπρῆλλας σπασμέ-
νες, γοδίτσες, πάφφ, μεσοφόρια, καλτσοδέτες, βέλα, σι-
νια, ἀντικρὺ δὲ τὸν λαὸν ξεκαρδιζόμενον ἀκαταπαύ-
στως, τὸν δὲ διεθυντὴν προσέχοντα νὰ μὴ χάσῃ ἐκ τῶν
ὀφθαλμῶν του τὴν γυναῖκα ἣτις τῷ ἐφιλοδώρησε τὴν ὁμ-
πρελλιά!!

Ἐπὶ τέλους ἐφάνησαν ἀπὸ μακρὰν τέσσαρες ὑπερμεγέ-
θεις τρόμπαι· οἱ στρατιῶται διετάχθησαν νὰ ὑποχωρήσουν,
αἱ δὲ τρόμπαι ἤρχισαν νὰ ἐκπέμπουν χεῖμαρρον ὑδάτων
κατὰ τῶν γυναικῶν, αἵτινες ὅμως ἀνοίξασαι τὰς θύρας
τοῦ μοναστηρίου εἰσέρχονται ἅπασαι ἐντός· τὸ ὕδωρ ἔπαυ-
εν· αἱ γυναῖκες ἐξήρχοντο ἀστραπηδόν· ἤρχισεν εἰσέρχοντο
καὶ τοῦτο συνέβη τρεῖς καὶ τέσσαρες φορές, ἦτο δὲ τόσον
νόστιμον ὥστε ὁ λαὸς πλέον ἐξεχύθη ἢ διεχύθη—ὅπως θέ-
λει—εἰς ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τῆς τολημῆς φάλαγγος.

Εἰς καπουσίνους τότε ἐφάνη ἐφ' ἐνός παραθύρου εὐχαρι-
σιῶν μὲ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τὰς γυναῖκας καὶ τὴν
αὐταπάρησίν των, παρεκάλει δὲ αὐτὰς νὰ ὑποχωρήσουν
διότι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι πλέον θὰ ὑπερασπίσουν ἑαυτοὺς.

Τὸ διώρθωσε.

Αἱ γυναῖκες μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἀπεφάσισαν νὰ ὑπα-
κούσουν τὴν διαταγὴν τοῦ καλογήρου, κατέβησαν τὴν κλί-
μακα καὶ διήλθον ὅλαι ἐνώπιον τῶν στρατιωτῶν καὶ τοῦ
λαοῦ ζητωκραυγοῦσαι ἐν θριάμβῳ.

Ὁ Διεθυντὴς ἐπερίμενε τὴν ἐντελὴ ἐξαφάνισίν των διότι
τοῦ ἐπῆγε ριπετίδι, ἅμα δὲ αὗται διεσκορπίσθησαν εἰς τὰς
ὁδοὺς· ἐχάθη καὶ πᾶσα ἐλπίς.

Τὸ καθέδρμα μετ' ὀλίγον παρεδόθη.

Οἱ σκαπανεῖς θραύουν καὶ τὰς τρεῖς συγχρόνως θύρας, οἱ
στρατιῶται εἰσέρχονται ἅπαντες.

Μετ' ὀλίγον ὁ λαὸς ἔσχε τὴν εὐτυχίαν νὰ ἴδῃ ἐξερχομέ-
νους τοὺς καπουσίνους. Ἦσαν 84 τὸν ἀριθμόν.

Τὸ μοναστήριον περιῆλθεν εἰς τὰς χεῖρας τῆς δημοκρατι-
κῆς ἀρχῆς, οἱ δὲ καπουσῖνοι διεσκορπίσθησαν καὶ αὐτοὶ
εἰς τὰς ὁδοὺς, ὡς τὸ πρῶτον αἱ γυναῖκες, μὲ τὴν διαφορὰν
ὅμως ὅτι οἱ καπουσῖνοι διελύθησαν ὡς γυναῖκες, αἱ δὲ γυ-
ναῖκες θὰ ἐλύθησαν κατόπιν ὡς καπουσῖνοι!

Σόκιν.